

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 269/2024-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 79Er/770/2012 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva vysokej ochrany spotrebiteľa podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993, čl. 169 ods. 1 a čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, práva podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 79Er/770/2012. Sťažovateľ žiada vysloviť príkaz konať okresnému súdu v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznať mu primerané finančné zadosťučinenie celkom v sume 30 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z opakovane podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je povinným v napadnutom exekučnom konaní vedenom okresným súdom na základe exekučného titulu – rozsudku okresného súdu č. k. 9Cb/121/2008-119 z 25. marca 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob/64/2011-138 z 27. marca 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. mája 2012. Sťažovateľ bol na základe uvedených právoplatných a vykonateľných rozhodnutí zaviazaný k povinnosti zaplatiť sumu 2 123,31 eur s 29,99 % úrokom ročne zo sumy 1 205,25 eur

od 14. augusta 2007 do zaplataenia z titulu zmluvy o úvere, ktorú sťažovateľ uzavrel s oprávneným Citibank Europe plc, pobočkou zahraničnej banky.

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ rozporuje celkovú dĺžku napadnutého konania a vyjadruje presvedčenie, že predmetné konanie na okresnom súde trvá neprímerane dlhý čas, čím malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru). Vo všeobecnosti poukazuje na opakovanú dlhodobú nečinnosť, nesústredenosť a neefektívitu exekučného súdu. Podľa presvedčenia sťažovateľa exekučný súd mu upiera prístup k spravodlivosti a spôsobuje úmyselné, vedomé zbytočné prietahy v trvaní viac ako 11 rokov. Zastáva názor, že vzniknutými prietahmi v exekučnom konaní došlo tiež k porušeniu jeho práva vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu). K porušeniu tohto práva došlo tiež protizákonne vedenou exekúciou v rozpore s medzinárodnými zmluvami a úijným právom o vysokej ochrane spotrebiteľov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, smernice Rady 93/13/EHS, čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, práva podľa čl. 38 charty, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu:

4. Podľa § 55 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

5. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identity účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

6. Ústavný súd z evidencie vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že v deň doručenia posudzovanej ústavnej sťažnosti prebiehalo na ústavnom súde konanie v tej istej veci. Sťažovateľ zastúpený právnym zástupcom v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 19. decembra 2022, doplnenej podaním doručeným 28. februára 2023 a vedenej pod sp. zn. Rvp 2898/2022 sa domáha vyslovenia porušenia označených práv podľa ústavy, dohovoru, charty a dodatkového protokolu, ako aj porušenia smernice 93/13/EHS a Zmluvy o fungovaní Európskej únie postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ v uvedenej ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť okresného súdu, nerozhodnutie v jeho právnej veci bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote a nezákonné vedenie exekúcie.

7. Na podklade uvedeného je zreteľný záver, že v čase podania posudzovanej ústavnej sťažnosti existovala prekážka litispendencie (prekážka skôr začatého konania) pred ústavným súdom, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde v tejto časti odmietol z dôvodu jej neprípustnosti. Ústavný súd zároveň dáva

do pozornosti, že o obdobnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa už rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 290/2023-12 zo 14. júna 2023, pričom ju odmietol z identického dôvodu.

II.2. K namietanému porušeniu čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie:

8. Článok 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorého porušenie sťažovateľ namieta v súvislosti s postupom okresného súdu v napadnutom konaní, definuje rôzne druhy právnych aktov (nariadenia, smernice, rozhodnutia, odporúčania a stanoviská), ktoré môže Európska únia prijímať, a upravuje ich záväznosť.

9. Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane vyslovil názor, že zmyslom a účelom jeho právomoci podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je poskytovanie účinnej ochrany tam uvedeným základným právam a slobodám fyzických osôb a právnických osôb. Primárne teda v konaní o tzv. individuálnych ústavných sťažnostiach nejde o konštatovanie ústavne relevantných pochybení orgánov verejnej moci spätých s porušením konkrétneho článku ústavy, resp. medzinárodnej zmluvy. Prirodzene, ak ústavný súd má poskytovať ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa, nevyhnutne musí autoritatívne výrokom svojho rozhodnutia označiť článok ústavy, resp. medzinárodnej zmluvy garantujúci konkrétne základné právo alebo slobodu, ktoré bolo porušené, a tým rozhodnúť o rozpore konania orgánu verejnej moci s predmetným článkom.

10. Ústavná sťažnosť nie je prostriedkom umožňujúcim osobe namietať porušenie takého ustanovenia ústavy alebo medzinárodného dohovoru, ktorým sa neupravuje základné právo alebo sloboda, ale určuje sa norma inej povahy. Článok 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie neupravuje základné práva alebo slobody, ktorých ochrany by bolo možné domáhať skrz podanie ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

11. Vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti tak neostávalo ústavnému súdu iné, iba ju odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Vzhľadom na uvedené o ostatných návrhoch uvedených v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu